UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

21 päivänä lokakuuta 2010 *

Asiassa C-81/09,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Symvoulio tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 17.10.2008 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 25.2.2009, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Idryma Typou AE

vastaan

Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit A. Arabadjiev, A. Rosas (esittelevä tuomari), U. Lõhmus ja P. Lindh,

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

julkisasiamies: V. Trstenjak,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 11.3.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Kreikan hallitus, asiamiehinään P. Mylonopoulos, M. Apessos ja N. Marioli,

– Euroopan komissio, asiamiehinään G. Braun ja G. Zavvos,

kuultuaan julkisasiamiehen 2.6.2010 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 9.3.1968 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 68/151/ETY (EYVL L 65, s. 8; jäljempänä ensimmäinen direktiivi) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Idryma Typou AE -niminen osakeyhtiö, jonka kotipaikka on Ateenassa, ja Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis (lehdistö- ja tiedotusvälineministeri) ja joka koskee sakkoa, joka kyseiselle yhtiölle on määrätty sellaisen lainsäädännön ja sellaisten ammattieettisten sääntöjen rikkomisesta, joilla säännellään televisioasemien toimintaa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin säännöstö

3 Ensimmäisen direktiivin kolmessa ensimmäisessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”[ETY:n] perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdassa ja sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamiseksi annetussa yleisessä toimintaohjelmassa tarkoitettu yhteensovittaminen on kiireellinen erityisesti osakeyhtiöiden ja niiden yhtiöiden osalta, joissa vastuu on muuten rajoitettu, koska tällaisten yhtiöiden toiminta usein ulottuu yli kansallisten rajojen,

julkistamista, tällaisten yhtiöiden sitoumusten pätevyyttä sekä tällaisten yhtiöiden pätemättömyyttä koskevien kansallisten säännösten yhteensovittaminen on erityisen tärkeää varsinkin ulkopuolisten henkilöiden etujen suojaamiseksi,

yhteisön säännökset näistä kysymyksistä olisi annettava tällaisten yhtiöiden osalta samanaikaisesti, koska tällaisten yhtiöiden sitoumusten täyttämisen ainoana takeena ulkopuolisille henkilöille on niiden yhtiövarallisuus.”

4 Ensimmäisen direktiivin 1 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna Helleenien tasavallan liittymisehdoista ja perustamissopimusten mukautuksista tehdyllä asiakirjalla (EYVL 1979, L 291, s. 17), säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan seuraavia yhtiömuotoja koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin:

––

Kreikassa:

ανώνυμη εταιρία, εταιρία περιωρισμένης ευθύνης, ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία [(osakeyhtiö, rajavastuuyhtiö, kommandiittiosakeyhtiö)].”

5 Ensimmäinen direktiivi koostuu kolmesta jaksosta. Ensimmäinen jakso koskee yhtiöiden asiakirjojen julkistamista, toinen yhtiön toimielinten tekemien sitoumusten pätevyyttä ja kolmas yhtiöiden pätemättömyyttä.

Kansallinen säännöstö

6 Kreikan perustuslain 15 §:n 2 momentin, sellaisena kuin se oli voimassa ennen vuoden 2001 perustuslakimuutosta, mukaan radio ja televisio ovat valtion välittömässä valvonnassa.

7 Valtakunnallisesta radio- ja televisioneuvostosta ja muista radio- ja televisiopalveluiden tarjonnan alalla toimivista viranomaisista ja elimistä annetulla lailla 2863/2000 (FEK A' 262) perustettiin valtakunnallinen radio- ja televisioneuvosto (Ethniko symvoulio radiotileorasis, jäljempänä ESR).

8 Yksityiseen televisiotoimintaan ja paikallisradiotoimintaan sovellettavasta oikeudellisesta järjestelmästä ja radio- ja televisiomarkkinoiden sääntelystä sekä muista säännöksistä annetussa laissa 2328/1995 (FEK A' 159), jota sovelletaan nyt esillä olevaan asiaan sellaisena kuin kyseinen säädös on muutettuna maksullisten radio- ja televisiopalveluiden tarjoamisesta ja siihen liittyvistä säännöksistä annetulla lailla 2644/1998 (FEK A' 233; jäljempänä laki 2328/1995), säädetään yksityistä televisiotoimintaa ja paikallisradiotoimintaa koskevasta oikeudellisesta järjestelmästä ja toimintakehyksestä.

9 Kyseisessä laissa säädetään muun muassa lupien myöntämisestä yksityisten televisioasemien perustamiseen ja luomiseen ja televisioasematoiminnan harjoittamiseen sekä osakeomistusosuuksista tällaisia lupia hakevissa osakeyhtiöissä. Tällaisten osakeyhtiöiden osakkeiden on lähtökohtaisesti oltava tietylle nimelle asetettuja osakkeita. Kyseisen lain erinäisten säännösten tarkoituksena on rajoittaa luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden osakeomistusosuus sellaisen yhtiön osakekannasta, jolle on myönnetty lupa perustaa ja luoda televisioasema ja harjoittaa televisioasematoimintaa, enintään 25 prosenttiin. Lisäksi jokaisesta tällaisen yhtiön sellaisen osake-erän siirrosta, joka on suurempi kuin 2,5 prosenttia yhtiön osakekannasta, on ilmoitettava ESR:lle.

10 Lain 2328/1995 3 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. b) Kaikissa radio- ja televisioasemien lähetyksissä (mukaan lukien mainokset) on kunnioitettava sellaisten henkilöiden, joiden kuva lähetyksessä esiintyy tai joiden nimi mainitaan taikka joista ilmoitetaan sellaiset tiedot, joiden perusteella kyseiset henkilöt ovat tunnistettavissa, persoonallisuutta, kunniaa, mainetta, yksityis- ja perhe-elämää, toimintaa työelämässä sekä yhteiskunnallista, tieteellistä, taiteellista, poliittista tai muuta vastaavaa toimintaa.”

11 Lain 2328/1995 3 §:n 15 momentin mukaan ESR laatii toimittajia koskevat ammattieettiset säännöt. ESR:n antaman asetuksen 1/1991 5 §:ssä säädetään seuraavaa: ”henkilöitä ei saa esittää tavalla, joka voi tietyissä olosuhteissa rohkaista kyseisten henkilöiden nöyryyttämiseen, sosiaaliseen eristämiseen tai syrjimiseen.”

12 Lain 2328/1995 4 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. ESR määrää omasta aloitteestaan tai Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosin pyynnöstä tai niiden, joita asia koskee, kantelun perusteella seuraamuksena a) sellaisen kansallisen lainsäädännön, Euroopan unionin lainsäädännön ja kansainvälisen oikeuden säännösten, jotka koskevat joko suoraan tai välillisesti yksityisiä televisioasemia ja yleisemmin yksityistä televisiotoimintaa, b) – –, c) tämän lain 3 §:n mukaisesti laadittujen ammattieettisten sääntöjen rikkomisesta: a) suosituksia tai varoituksia, b) 5 000 000–500 000 000 Kreikan drakman (GRD) suuruisen sakon – –, c) televisioaseman tiettyä lähetystä koskevan korkeintaan kolmen kuukauden pituisen väliaikaisen lähetyskiellon tai lähetyksen lopullisen keskeytyksen, d) kaikkia ohjelmia koskevan korkeintaan kolmen kuukauden pituisen väliaikaisen lähetyskiellon, e) televisioaseman toimiluvan peruuttamisen tai f) eettisiä seuraamuksia (kuten velvollisuuden julkaista muita määrättyjä seuraamuksia koskeva ilmoitus). ESR toimittaa päätöksensä viipymättä lehdistö- ja tiedotusvälineministerille (Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis), joka tutkii päätöksen laillisuuden ja tekee seuraamuspäätöksen. Tässä pykälässä tarkoitetun hallinnollisen seuraamuksen tyyppi ja ankaruus määritetään rikkomisen vakavuuden, sen televisio-ohjelman katsojamäärän,

jonka yhteydessä kyseinen rikkominen on tapahtunut, luvanhaltijan radio- ja televisiopalvelujen markkinoilla mahdollisesti hankkiman markkinaosuuden, toteutettujen ja suunniteltujen sijoitusten määrän ja mahdollisen rikkomisen uusimisen perusteella. – – ESR:n on perusteltava tässä momentissa tarkoitettujen seuraamusten määräämistä koskeva päätös kaikilta osin yksityiskohtaisesti, ja sen on kaikissa tapauksissa ennen päätöksen tekemistä kuultava asiaosaisia ainakin yhdessä täysistunnossaan.

––

3. Tämän pykälän edellisissä momenteissa tarkoitetut sakot määrätään yhteisvastuullisesti ja täysimääräisesti luvan haltijana olevalle yhtiölle ja henkilökohtaisesti sen lailliselle edustajalle (tai laillisille edustajille), kaikille hallituksen jäsenille ja kaikille osakkeenomistajille, joiden osakeomistusosuus on suurempi kuin 2,5 prosenttia.

––

5. Tässä pykälässä tarkoitetut hallinnolliset seuraamukset ovat itsenäisiä suhteessa mahdolliseen siviili- tai rikosoikeudelliseen vastuuseen.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

13 Pääasiassa kantajana oleva osakeyhtiö on Star Channel -televisioaseman omistavan Nea Tileorasi AE:n osakkeenomistaja.

14 Kantaja riitauttaa Symvoulio tis Epikrateiasissa sen lehdistö- ja tiedotusvälineministerin päätöksen nro 11840/E/11.5.2001, jolla sille määrättiin 10 000 000 GRD:n (noin 29 347 euroa) suuruinen sakko yhteisvastuullisesti ja täysimääräisesti Nea Tileorasi AE:n ja muiden kyseisen yhtiön osakkeenomistajien sekä hallituksen jäsenten kanssa sillä perusteella, että Star Channel -televisioaseman katsottiin laiminlyöneen pääuutislähetyksessään 14.2.2000 persoonallisuuden, kunnian, maineen ja perhe-elämän sekä syyttömyysolettaman kunnioittamista koskevan velvollisuuden useiden henkilöiden osalta. Kantaja riitauttaa lisäksi ESR:n päätöksen nro 122/91/20.4.2000, johon ministeri perusti riidanalaisen päätöksensä.

15 Kannetta käsitellyt Symvoulio tis Epikrateiasin neljäs osasto määräsi, että asia on sen merkittävyyden vuoksi käsiteltävä täysistunnossa.

16 Symvoulio tis Epikrateias tutkii, onko lain 2328/1995 4 §:n 3 momentti Kreikan perustuslain ja sen 5 §:ssä säädetyn taloudellista vapautta koskevan periaatteen mukainen siltä osin kuin kyseisessä säännöksessä säädetään seuraamuksista yhtiön osakkeenomistajille. Kyseinen tuomioistuin katsoo lähinnä, että kansallinen lainsäätäjä voi säätää poikkeuksia yleisestä osakeyhtiöoikeudesta ja muun muassa periaatteesta, jonka mukaan osakkeenomistajat eivät ole vastuussa oikeushenkilön veloista, eli yleisen osakeyhtiöoikeuden perustavanlaatuisesta ja pakottavasta periaatteesta, josta ei kuitenkaan määrätä perustuslaissa. Kansallinen lainsäätäjä voi säätää tällaisia poikkeuksia sitäkin suuremmalla syyllä silloin, kun on kyse sellaisista erityisistä yrityksistä, jotka palvelevat yleistä etua ja toimivat valtion välittömässä valvonnassa. Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin toteaa, että on joka tapauksessa niin, että lain 2328/1995 4 §:n 3 momentissa ei säädetä osakkeenomistajien yhteisvastuusta

oikeushenkilön ”veloista” vaan hallinnollisten seuraamusten soveltamisesta niin yhtiöön kuin kyseisessä säännöksessä tarkoitettuihin henkilöihin. Kansallinen tuomioistuin toteaa lisäksi, että kyseisellä säännöksellä ei tehdä yritystoiminnan harjoittamista mahdottomaksi tai huomattavan vaikeaksi.

17 Symvoulio tis Epikrateias tuo kuitenkin esille jäsentensä vähemmistömielipiteet, joiden mukaan riidanalaisella säännöksellä asetetaan televisioasematoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden osakkeenomistajien maksettavaksi hallinnollinen sakko, joka on määrätty yhtiölle itselleen sen perusteella, että se on toiminnassaan rikkonut lakia, ja joka muodostaa siten velan, joka rasittaa yhtiön taseen vastattavaa. Kyseisten jäsenten mukaan tämä säännös on ristiriidassa osakeyhtiöoikeuden perusperiaatteiden ja erityisesti osakkeenomistajille koituvan riskin rajoittamista koskevan periaatteen kanssa ja näin ollen Kreikan perustuslain 5 §:ssä suojatun taloudellisen vapauden, joka sisältää oikeuden perustaa kaupallisia yhtiöitä, kanssa, sillä vapaa markkinatalous ei voi toimia ilman tällaisia yhtiöitä. Kyseiset vähemmistömielipiteen esittäneet oikeuden jäsenet näet katsovat, että periaate, jonka mukaan osakeyhtiö on yksin vastuussa yhtiön veloista, ilmentää olennaisella tavalla pääomayhtiöiden, jollainen osakeyhtiö on, luonnetta. Merkitystä ei niiden mukaan ole sillä, että yhtiön harjoittama toiminta palvelee yleistä etua tai että yhtiö harjoittaa toimintaansa valtion valvonnan alaisena.

18 Symvoulio tis Epikrateias katsoo suhteellisuusperiaatteen noudattamista koskevan kysymyksen osalta, että riidanalaisella lainsäädännöllä on hyväksyttävä tavoite eikä sillä rajoiteta taloudellista vapautta ilmeisen kohtuuttomalla tavalla suhteessa kyseisen lainsäädännön päämääriin, koska on ilmeistä, ettei sillä voida katsoa tehtävän yritystoiminnan harjoittamista yksityisten televisioasemien perustamisen ja televisioasematoiminnan harjoittamisen alalla mahdottomaksi tai huomattavan vaikeaksi.

19 Symvoulio tis Epikrateias toteaa muun muassa, että kansallinen lainsäätäjä, joka tuntee televisioalalla Kreikassa vallitsevat olosuhteet ja tosiasiallisen tilanteen, on katsonut, että osakkeenomistaja, jonka osakeomistusosuus on suurempi kuin 2,5 prosenttia osakekannasta, ei ole tavallinen sijoittaja vaan kyse on lähinnä ammattimaisesta sijoittajasta, joka kykenee osakeomistusosuutensa perusteella vaikuttamaan oikeushenkilön hallintoon ja siten televisioasematoiminnan harjoittamiseen. Kansallinen tuomioistuin katsoo, että tätä kansallisen lainsäätäjän tosiasioita koskevaa arviointia ei voida pitää ilmeisen virheellisenä tai paikkansa pitämättömänä, kun otetaan huomioon se seikka, että lain 2328/1995 mukaan yksittäisen osakkeenomistajan (luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö) osakeomistusosuus ei voi ylittää 25:tä prosenttia, ja kun näin ollen yhtiön johtoon vaikuttaminen edellyttää välttämättä usean osakkeenomistajan yhteistoimintaa yhtiön hallinnossa.

20 Symvoulio tis Epikrateias esittää kuitenkin vähemmistömielipiteen ilmaisseiden jäsentensä näkemyksen, joka puhuu tällaista osakkeenomistajien ankaraa vastuuta vastaan, minkä kyseiset oikeuden jäsenet katsovat tekevän televisiotoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden osakkeiden hankinnasta vähemmän houkuttelevaa. Heidän mukaansa asianomaisella säännöksellä ei edistetä sillä tavoitellun päämäärän saavuttamista, koska hieman suurempi kuin 2,5 prosentin osakeomistusosuus on liian pieni, jotta sillä voitaisiin vaikuttaa yhtiön liiketoiminnan johtoon ja estää yhtiötä menettelemästä ammattieettisten sääntöjen vastaisesti. Kyseinen säännös merkitsee käytännössä siten seuraamusten määräämistä rajoitetun osuuden televisiotoimintaa harjoittavan osakeyhtiön osakekannasta omistavalle osakkeenomistajalle yksinomaan sillä perusteella, että tämä on osakkeenomistajana kyseessä olevan tyyppisessä osakeyhtiössä.

21 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pohtii tässä yhteydessä, onko lain 2328/1995 4 §:n 3 momentti sopusoinnussa sen mainitsemien erinäisten unionin yhtiöoikeudellisten direktiivien kanssa.

22 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin katsoo tältä osin, että lain 2328/1995 4 §:n 3 momentin ja yhtiöoikeudellisten direktiivien säännösten soveltamisalat eivät mene päällekkäin. Näihin ei nimittäin sisälly säännöksiä, joissa tietyn suuruisen osakeomistusosuuden omistavat osakeyhtiön osakkeenomistajat velvoitettaisiin maksamaan yhteisvastuullisesti ja täysimääräisesti yhtiön muodostaman oikeushenkilön kanssa sellainen sakko, joka on määrätty siitä, että lainsäädäntöä on rikottu yleisesti osakeyhtiön muodostaman oikeushenkilön toiminnassa, mutta myös nyt esillä olevassa asiassa erityisesti osakeyhtiön, jolla on lupa perustaa televisioasema ja harjoittaa sen toimintaa, muodostaman oikeushenkilön toiminnassa, eikä sitä suuremmalla syyllä säännöksiä, joissa tämä kiellettäisiin. Mainittua kieltoa ei voida johtaa ensimmäisen direktiivin 1 artiklasta, jossa unionin lainsäätäjä ainoastaan luettelee ne jäsenvaltioissa jo olemassa olevat yhtiötyypit, joihin kyseisen direktiivin säännöksiä sovelletaan.

23 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin katsoo, että vaikka ensimmäisen direktiivin ja lain 2328/1995 4 §:n 3 momentin katsottaisiin olevan soveltamisaloiltaan samoja, viimeksi mainittu säännös ei ole ristiriidassa direktiivin 1 artiklan kanssa. Ensimmäisen direktiivin 1 artiklassa ei kansallisen tuomioistuimen mukaan näet määritellä osakeyhtiötä vaan ainoastaan luetellaan ne yhtiömuodot, joihin direktiiviä sovelletaan. Euroopan unionin oikeudella ei näin ollen estetä kansallista lainsäätäjää ottamasta käyttöön uusia yhtiömuotoja, jotka eivät kuulu yhtiöoikeudellisten direktiivien soveltamisalaan, tai luomasta sellaisia (erityisiä) osakeyhtiömuotoja, joihin sovelletaan unionin oikeuden osakeyhtiöitä koskevasta oikeudesta poikkeavia säännöksiä, luonnollisesti sikäli kuin kyseiset poikkeussäännöt eivät ole ristiriidassa yhtiöoikeudellisten direktiivien ja yleisesti unionin oikeuden kanssa, kuten on lain 2328/1995 4 §:n 3 momentin osalta.

24 Symvoulio tis Epikrateiasin mukaan se, että unionin oikeudessa ei taata, että osakkeenomistajat eivät ole vastuussa oikeushenkilön veloista, johtuu siitä, että useiden jäsenvaltioiden kansallisissa oikeusjärjestyksissä on jo vuosikymmeniä sitten eritoten

oikeuskäytännössä vahvistettu periaate oikeushenkilön itsenäisyyden sivuuttamisesta, joka johtaa tietyin edellytyksin osakkeenomistajan vastuuseen osakeyhtiön velvoitteista, ilman, että esille nousisi kysymys siitä, onko edellä mainittu periaate vastoin unionin oikeutta, mutta myös siitä, ettei ole yritetty yhdenmukaistaa oikeushenkilön itsenäisyyden tällaisen sivuuttamisen edellytyksiä.

25 Osa kansallisen tuomioistuimen jäsenistä esitti kuitenkin vähemmistömielipiteen, jonka mukaan ensimmäisen direktiivin 1 artiklassa käytetyllä ilmaisulla ”osakeyhtiö” on tietty pakottava vähimmäissisältö. Niiden mukaan osakeyhtiön perustavanlaatuiset ominaisuudet, joista kansallinen lainsäätäjä ei voi poiketa, ovat seuraavat:

a) osakeyhtiön ja osakkeenomistajien varallisuuden selkeä erillisyys

b) osakkeenomistajat eivät ole henkilökohtaisessa vastuussa osakeyhtiön veloista, sillä osakkeenomistajat vastaavat ainoastaan osakeomistusosuuttaan vastaavan pääomapanoksensa maksamisesta.

26 Eriävän mielipiteen esittäneet oikeuden jäsenet toteavat lisäksi, että Euroopan unionin minkään jäsenvaltion oikeusjärjestyksessä ei ole hyväksytty lainsäädännössä tai oikeuskäytännössä sen periaatteen heikennystä, jonka mukaan osakkeenomistaja ei ole vastuussa henkilökohtaisella varallisuudellaan osakeyhtiön veloista. Ainoa seikka, mikä on hyväksytty oikeuskäytännössä, on se, että siinä tapauksessa, että osakeyhtiön ja jonkun osakkeenomistajan varallisuudet ovat täysin sekaisin ja kun tämä osakkeenomistaja on lisäksi hoitanut tätä varallisuusmassaa tavalla, joka henkilökohtaisten laiminlyöntien ja tekojen vuoksi on ristiriidassa vilpittömän mielen kanssa, hän ei enää

voi vedota yhtiön velkojia kohtaan näiden kahden varallisuuden (henkilökohtaisen varallisuutensa ja yhtiövarallisuuden) itsenäisyyttä koskevaan periaatteeseen.

27 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin toteaa näin ollen, että vallitsee erimielisyys yhtäältä siitä kysymyksestä, menevätkö ensimmäisen direktiivin 1 artiklan ja lain 2328/1995 4 §:n 3 momentin soveltamisalat päällekkäin, ja toisaalta siitä, onko kansallinen lainsäädäntö kyseisen säännöksen mukainen.

28 Tässä tilanteessa Symvoulio tis Epikrateias katsoi, että sen on EY 234 artiklan kolmannen kohdan ja asiassa 283/81, Cilfit ym., 6.10.1982 annetun tuomion (Kok., s. 3415, Kok. Ep. VI, s. 537) mukaisesti lykättävä asian käsittelyä ja esitettävä unionin tuomioistuimelle seuraava ennakkoratkaisukysymys:

”Sisältyykö direktiiviin 68/151/ETY, jonka 1 artiklassa säädetään, että ’tässä direktiivissä säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan seuraavia yhtiömuotoja koskeviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin: – – Kreikassa: ανώνυμη εταιρία [osakeyhtiö] – –’, säännös, jossa kielletään lain 2328/1995 4 §:n 3 momentin kaltaisten kansallisten säännösten antaminen siltä osin kuin kansallisessa säännöksessä säädetään, että kyseisen pykälän edellisissä momenteissa säädetyt sakot sellaisen lainsäädännön ja sellaisten ammattieettisten sääntöjen rikkomisesta, joilla säännellään televisioasemien toimintaa, määrätään yhteisvastuullisesti ja täysimääräisesti ei ainoastaan sille yhtiölle, jolla on lupa perustaa televisioasema ja harjoittaa toimintaa sillä, vaan myös kaikille osakkeenomistajille, joiden osakeomistusosuus on suurempi kuin 2,5 prosenttia?”

29 Unionin tuomioistuin kehotti Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitettuja muita osapuolia, jotka halusivat osallistua asian suulliseen käsittelyyn, esittämään huomautuksensa erityisesti sijoittautumisvapautta koskevan SEUT 49 artiklan ja pääomien vapaata liikkuvuutta koskevan SEUT 63 artiklan merkityksellisyydestä Symvoulio tis Epikrateiasin esittämään ennakkoratkaisukysymykseen vastaamiseksi.

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

30 Kansallisen tuomioistuimen esittämä ennakkoratkaisukysymys koskee ensimmäisen direktiivin tulkintaa.

31 On kuitenkin muistutettava, että se, että kansallinen tuomioistuin on muodollisesti esittänyt ennakkoratkaisukysymyksen viittaamalla johonkin unionin oikeuden määräykseen tai säännökseen, ei estä unionin tuomioistuinta esittämästä kansalliselle tuomioistuimelle kaikkia unionin oikeuden tulkintaan liittyviä seikkoja, jotka saattavat olla hyödyllisiä kansallisen tuomioistuimen arvioidessa käsiteltävänään olevaa asiaa, riippumatta siitä, onko kansallinen tuomioistuin kysymystään esittäessään viitannut tiettyyn unionin oikeuden määräykseen tai säännökseen. Unionin tuomioistuimen on poimittava kaikista kansallisen tuomioistuimen esittämistä seikoista ja erityisesti ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdyn päätöksen perusteluista ne unionin oikeutta koskevat seikat, joita on syytä tulkita, kun otetaan huomioon riidan kohde (ks. asia C-115/08, ČEZ, tuomio 27.10.2009, Kok., s. I-10265, 81 kohta).

32 Kun otetaan huomioon pääasian tosiseikat ja asiaan sovellettava Kreikan lainsäädäntö, on tulkittava ensimmäisen direktiivin lisäksi SEUT 49 ja SEUT 63 artiklaa.

Ensimmäinen direktiivi

33 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään, onko ensimmäistä direktiiviä tulkittava niin, että se on esteenä lain 2328/1995 4 §:n 3 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jonka mukaan kyseisen pykälän edellisissä momenteissa säädetyt sakot sellaisen lainsäädännön ja sellaisten ammattieettisten sääntöjen rikkomisesta, joilla säännellään televisioasemien toimintaa, määrätään yhteisvastuullisesti ja täysimääräisesti ei ainoastaan sille yhtiölle, jolla on lupa perustaa

televisioasema ja harjoittaa toimintaa sillä, vaan myös kaikille osakkeenomistajille, joiden osakeomistusosuus on suurempi kuin 2,5 prosenttia.

34 Kreikan hallitus huomauttaa, ettei lain 2328/1995 4 §:n 3 momentissa säädetä yleisesti yhteisvastuuta oikeushenkilön veloista sellaisille osakkeenomistajille, joiden osakeomistusosuus on suurempi kuin 2,5 prosenttia, vaan siinä säädetään, että hallinnollinen sakko sellaisen lainsäädännön ja sellaisten ammattieettisten sääntöjen rikkomisesta, joilla säännellään televisioasemien toimintaa, määrätään niin sille yhtiölle, jolla on lupa perustaa televisioasema ja harjoittaa toimintaa sillä, kuin edellä mainituille osakkeenomistajille, joilla on erityinen merkitys kyseisen oikeushenkilön perustamisen ja toiminnan kannalta.

35 On kuitenkin muistutettava, kuten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että SEUT 267 artiklassa määrätty menettely perustuu kansallisilla tuomioistuimilla ja unionin tuomioistuimella olevien tehtävien selkeään jakoon siten, että unionin tuomioistuin on toimivaltainen lausumaan ainoastaan tässä artiklassa tarkoitettujen unionin säädösten tulkinnasta tai pätevyydestä. Tässä yhteydessä unionin tuomioistuimen tehtävä ei ole lausua kansallisten säännösten tulkinnasta eikä ratkaista sitä, onko ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen tulkinta siitä oikea (ks. asia C-220/05, Auroux ym., tuomio 18.1.2007, Kok., s. I-385, 25 kohta).

36 Näin ollen on pitäydyttävä siinä Kreikan oikeuden tulkinnassa, joka on esitetty tiivistettynä tämän tuomion 17 kohdassa ja joka on unionin tuomioistuimelle esitetyn kysymyksen lähtökohtana.

37 Ensimmäinen direktiivi on annettu EY:n perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan, josta on tullut SEUT 50 artiklan 2 kohdan g alakohta, nojalla.

38 Viimeksi mainitussa määräyksessä määrätään, että sijoittautumisvapauden toteuttamiseksi unionin lainsäätäjä antaa direktiivejä sovittaakseen tarpeen mukaan yhteen ja pyrkiäkseen tekemään samanvertaisiksi ne takeet, joita jäsenvaltioissa edellytetään SEUT 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niin yhtiön jäsenten kuin ulkopuolisten etujen turvaamiseksi. SEUT 54 artiklan toisessa kohdassa ”yhtiöllä” tarkoitetaan siviili- ja kauppaoikeudellisia yhtiöitä, osuustoiminnallisia yhtiöitä sekä muita julkis- tai yksityisoikeudellisia oikeushenkilöitä, lukuun ottamatta niitä, jotka eivät tavoittele voittoa.

39 Kuten ensimmäisen direktiivin kahdesta ensimmäisestä perustelukappaleesta ilmenee, kyseisellä direktiivillä on tarkoitus sovittaa yhteen rajavastuuyhtiöitä ja osakeyhtiöitä koskevien asiakirjojen julkistamista, näiden yhtiöiden sitoumusten pätevyyttä sekä tällaisten yhtiöiden pätemättömyyttä koskevat kansalliset säännökset. Kuhunkin kansalliseen lainsäädäntöön otettavat säännöt esitetään ensimmäisen direktiivin 2–12 artiklassa.

40 Vaikka ensimmäisen direktiivin kolmannessa perustelukappaleessa annetaan ymmärtää, että on olemassa periaate, jonka mukaan yhtiöt yksin vastaavat veloistaan yhtiövarallisuudella suhteessa kolmansiin, kyseisessä direktiivissä ei säädetä tähän periaatteeseen perustuvaa yhtenäistä osakeyhtiön tai rajavastuuyhtiön käsitettä. Ensimmäisen direktiivin 1 artiklassa sitä vastoin luetellaan kunkin jäsenvaltion osalta ne kunkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaiset yhtiömuodot, joihin 2–12 artiklassa säädettyjä sääntöjä on sovellettava.

41 Ensimmäisessä direktiivissä ei näin ollen säädetä siitä, millainen osakeyhtiön tai rajavastuuyhtiön on oltava, vaan ainoastaan niistä säännöistä, joita tiettyihin unionin lainsäätäjän osakeyhtiöiksi tai rajavastuuyhtiöiksi toteamiin yhtiötyyppeihin on sovellettava.

42 Vaikka julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen 34 kohdassa esittämän jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen tarkastelun kaltaisesta tarkastelusta ilmenee, että useimmissa tapauksissa ensimmäisen direktiivin 1 artiklassa lueteltujen yhtiöiden osakkeenomistajat eivät ole henkilökohtaisesti vastuussa osakeyhtiön tai rajavastuuyhtiön veloista, tästä ei voida päätellä, että kyse olisi yleisestä yhtiöoikeudellisesta periaatteesta, jota sovellettaisiin poikkeuksetta kaikissa olosuhteissa.

43 Samoin ensimmäisen direktiivin 7–9 artiklasta, jossa ainoastaan säädetään tiettyjä yhtiön sitoumuksia koskevia sääntöjä, ei voida johtaa tältä osin yleisiä periaatteita.

44 Sen paremmin ensimmäisen direktiivin sanamuodosta kuin sen tulkinnasta kyseisen säädöksen tavoitteen tai jäsenvaltioiden lainsäädännön valossa ei seuraa, että tällä direktiivillä säädettäisiin sääntö, jonka mukaan osakkeenomistaja ei voisi milloinkaan olla vastuussa yhtiölle määrätystä sakosta erityisesti silloin, kun sakko on määrätty yhteisvastuullisesti ja täysimääräisesti osakeyhtiölle ja kyseiselle osakkeenomistajalle.

45 Kun otetaan huomioon ensimmäisen direktiivin tavoitteen rajallisuus, kansallisen lainsäädännön tällaisen säännön olemassaololla ei sitä paitsi vaaranneta ensimmäisen direktiivin tavoitetta.

46 Esitettyyn ennakkoratkaisukysymykseen on näin ollen vastattava, että ensimmäistä direktiiviä on tulkittava niin, että se ei ole esteenä lain 2328/1995 4 §:n 3 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jonka mukaan kyseisen pykälän edellisissä momenteissa säädetyt sakot sellaisen lainsäädännön ja sellaisten ammattieettisten sääntöjen rikkomisesta, joilla säännellään televisioasemien toimintaa, määrätään yhteisvastuullisesti ja täysimääräisesti ei ainoastaan sille yhtiölle, jolla on lupa perustaa

televisioasema ja harjoittaa toimintaa sillä, vaan myös kaikille osakkeenomistajalle, joiden osakeomistusosuus on suurempi kuin 2,5 prosenttia.

Sijoittautumisvapaus ja pääomien vapaa liikkuvuus

47 Sijoittautumisvapautta koskevan SEUT 49 artiklan aineelliseen soveltamisalaan kuuluvat kansalliset säännökset, joita sovelletaan, kun jäsenvaltion kansalainen omistaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneesta yhtiöstä sellaisen osuuden, joka antaa hänelle selvän vaikutusvallan kyseisen yhtiön päätöksiin ja mahdollisuuden määrätä yhtiön toiminnasta (ks. vastaavasti mm. asia C-251/98, Baars, tuomio 13.4.2000, Kok., s. I-2787, 22 kohta; asia C-112/05, komissio v. Saksa, tuomio 23.10.2007, Kok., s. I-8995, 13 kohta ja asia C-326/07, komissio v. Italia, tuomio 26.3.2009, Kok., s. I-2291, 34 kohta).

48 Pääoman vapaata liikkuvuutta koskevassa SEUT 63 artiklassa tarkoitettuja pääomanliikkeitä ovat muun muassa suorat sijoitukset, joissa hankitaan osakkuuksia yrityksistä ostamalla osakkeita, joiden perusteella on tosiasiallisesti mahdollista osallistua yhtiön hallintoon tai käyttää siinä määräysvaltaa, ja portfoliosijoitukset eli arvopapereiden hankkiminen pääomamarkkinoilta siten, että ainoana tarkoituksena on taloudellisen sijoituksen tekeminen ilman aikomusta vaikuttaa yhtiön hallintoon tai käyttää siinä määräysvaltaa (ks. vastaavasti asia C-182/08, Glaxo Wellcome, tuomio 17.9.2009, Kok., s. I-8591, 40 kohta).

49 Kansallinen lainsäädäntö, jota ei sovelleta pelkästään sellaisiin omistusosuuksiin, jotka antavat selvän vaikutusvallan yhtiön päätöksiin ja mahdollisuuden määrätä sen toiminnasta, vaan jota sovelletaan riippumatta siitä, kuinka suuren osuuden osakkeenomistaja omistaa yhtiöstä, voi kuulua sekä SEUT 49 artiklan että SEUT 63 artiklan soveltamisalaan (ks. em. asia komissio v. Italia, tuomion 36 kohta).

50 Pääasiassa kyseessä olevan Kreikan lainsäädännön mukaan luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden osakeomistusosuus sellaisen yhtiön osakekannasta, jolla on lupa perustaa ja luoda televisioasema ja harjoittaa toimintaa sillä, ei saa ylittää 25:tä prosenttia. Lisäksi lain 2328/1995 4 §:n 3 momentin mukaan osakkeenomistajalle, jonka osakeomistusosuus tällaisen yhtiön osakekannasta on suurempi kuin 2,5 prosenttia, voidaan määrätä sakko.

51 Sen mukaan, miten osakekannan omistus on muilta osin jakautunut eli erityisesti siitä, onko omistus hajautunut suuren osakkeenomistajamäärän kesken, 25 prosentin omistusosuus voi riittää määräysvallan käyttämiseen yhtiössä tai ainakin antamaan tämän tuomion 47 kohdassa mainitussa asiassa Baars annetussa tuomiossa tarkoitetulla tavalla selvän vaikutusvallan yhtiön päätöksiin ja mahdollisuuden määrätä yhtiön toiminnasta (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Italia, tuomion 38 kohta). Kyseinen kreikkalainen lainsäädäntö voi siten kuulua SEUT 49 artiklan soveltamisalaan.

52 Lisäksi kyseessä oleva lainsäädäntö voi kuulua myös SEUT 63 artiklan soveltamisalaan siltä osin kuin se koskee osakkeenomistajia, joiden osakeomistusosuus on suurempi kuin 2,5 prosenttia osakekannasta muttei kuitenkaan riittävän suuri, jotta nämä voisivat sen perusteella käyttää yhtiössä määräysvaltaa tai saada selvää vaikutusvaltaa yhtiön päätöksiin.

53 Näin ollen on syytä tulkita kyseistä kahta määräystä.

54 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 49 artiklassa tarkoitettujen ”rajoitusten” käsite koskee toimia, joilla kielletään sijoittautumisvapauden käyttäminen, haitataan sitä tai tehdään se vähemmän houkuttelevaksi (asia C-518/06, komissio v. Italia, tuomio 28.4.2009, Kok., s. I-3491, 62 kohta).

55 SEUT 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi ”rajoituksiksi” on luokiteltava myös kansalliset toimenpiteet, jotka ovat omiaan estämään tai rajoittamaan osakkeiden hankintaa kyseessä olevista yrityksistä tai jotka ovat omiaan saamaan muista jäsenvaltioista peräisin olevat sijoittajat luopumaan sijoituksesta mainittujen yritysten pääomaan (em. asia komissio v. Saksa, tuomion 19 kohta).

56 Pääasiassa esillä olevasta asiasta on todettava, että kyseisellä kansallisella toimenpiteellä on ehkäisevä vaikutus sijoittajiin ja se vaikuttaa siten niiden pääsyyn yritysten osuuksien markkinoille.

57 Kyseessä olevan kansallisen toimenpiteen nojalla televisiotoimintaa harjoittavan osakeyhtiön osakkeenomistajat voivat joutua vastuuseen yhtiölle määrätystä sakosta, jotta ne huolehtisivat siitä, että yhtiö noudattaa Kreikan lainsäädäntöä ja ammattieettisiä sääntöjä, vaikka osakeyhtiön elinten toimintaan sovellettavissa säännöissä osakkeenomistajille annetut valtuudet eivät anna heille tosiasiallista mahdollisuutta tällaiseen vaikuttamiseen.

58 Vaikka lisäksi kyseistä toimenpidettä sovelletaan erotuksetta kreikkalaisiin ja muista jäsenvaltioista peräisin oleviin sijoittajiin, sen ehkäisevä vaikutus kohdistuu muista jäsenvaltioista peräisin oleviin sijoittajiin kreikkalaisia sijoittajia voimakkaammin.

59 Sillä vaikka lailla pyritään siihen, että osakkeenomistajat liittoutuvat toisten osakkeenomistajien kanssa kyetäkseen vaikuttamaan yhtiön hallinnossa tehtäviin päätöksiin, ja vaikka kaikki osakkeenomistajat voivat niin tehdä, on tämän tavoitteen saavuttaminen kiistatta vaikeampaa muista jäsenvaltioista peräisin oleville sijoittajille, jotka eivät

ole yhtä hyvin perillä kreikkalaisten tiedotusvälineiden toiminnasta käytännön tasolla eivätkä välttämättä tunne kaikkia niitä ryhmiä tai liittoutumia, jotka ovat omistajina yhtiössä, jolla on lupa perustaa ja luoda televisioasema ja harjoittaa toimintaa sillä.

60 Tästä seuraa, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisella kansallisella toimenpiteellä rajoitetaan sekä sijoittautumisvapautta että pääomien vapaata liikkuvuutta.

61 Näin on myös silloin, jos tällaista kansallista toimenpidettä tulkittaisiin tämän tuomion 34 kohdassa kuvatulla Kreikan hallituksen esittämällä tavalla.

62 Sijoittautumisvapauteen ja pääomien vapaaseen liikkuvuuteen kohdistuva rajoitus voidaan hyväksyä edellyttäen, että siihen on yleisen edun mukainen pakottava syy, että sillä voidaan taata sillä tavoitellun päämäärän saavuttaminen ja että sillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen sen saavuttamiseksi (ks. sijoittautumisvapaudesta vastaavasti em. asia C-518/06, komissio v. Italia, tuomion 72 kohta, ja pääomien vapaasta liikkuvuudesta vastaavasti em. asia komissio v. Saksa, tuomion 72 ja 73 kohta).

63 Kuten ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin on todennut, pääasiassa kyseessä olevan kansallisen toimenpiteen päämääränä on saada televisioyhtiöt noudattamaan lainsäädäntöä ja toimittajia koskevia ammattieettisiä sääntöjä, jotta vältettäisiin erityisesti loukkaamasta sellaisten henkilöiden kunniaa ja yksityiselämän suojaa, joiden kuva esiintyy tai joiden nimi mainitaan televisiossa. Tämä on kiistatta hyväksyttävä päämäärä.

64 Komissio totesi suullisessa käsittelyssä, että asiakirja-aineistoon ei sisälly sellaisia seikkoja, joista ilmenisi, miksi sellaisen osakkeenomistajan, jonka osakeomistusosuus televisioyhtiössä on suurempi kuin 2,5 prosenttia, olisi katsottava voivan vaikuttaa yhtiön hallintoon. Kreikan hallitus totesi vastauksena sille tältä osin esitettyihin kysymyksiin, että lain 2328/1995 säätämishetkellä moni toimittaja oli tällainen

osakkeenomistaja ja että kyseisellä lailla oli tarkoitus yhtäältä hajauttaa televisioyhtiöiden omistusta, jotta yhdelle osakkeenomistajalle ei annettaisi liian suurta vaikutusvaltaa, ja toisaalta kannustaa osakkeenomistajia ryhmittäytymään ohjelmatarjontaa koskevien päätösten tekemistä varten.

65 Vaikka lain 2328/1995 säätämishetkellä olisikin vallinnut tilastollinen yhteys sellaisten osakkeenomistajien, joiden osakeomistusosuus televisioyhtiöstä on suurempi kuin 2,5 prosenttia, ja toimittajan ammatin välillä, tällainen yhteys ei ole riittävä, jotta voitaisiin katsoa, että kyseisellä toimenpiteellä voidaan saavuttaa sillä tavoiteltu päämäärä, tai jotta voitaisiin varsinkin katsoa, ettei sillä ylitetä sitä, mikä on tarpeen sen saavuttamiseksi.

66 Vaikka toimittajan ammattia voidaan pitää asianmukaisena kriteerinä niiden henkilöiden yksilöimiseksi, jotka voivat vaikuttaa televisioyhtiön hallintoon, tällaisena kriteerinä ei nimittäin voida pitää pelkkää sellaisen osakkeenomistajan asemaa, joka omistaa hieman yli 2,5 prosenttia osakkeista tai jopa riittävästi osakkeita harjoittaakseen edellä mainitussa asiassa Baars tarkoitettua selvää vaikutusvaltaa televisioyhtiön elimiin.

67 Tältä osin on todettava, että vaikka kyseisen toimenpiteen päämääränä on sen varmistaminen, että toimittajat noudattavat lakia ja ammattiaan koskevia ammattieettisiä sääntöjä, voi olla asianmukaista määrätä heille henkilökohtaisia seuraamuksia rikkomuksistaan sen sijaan, että määrättäisiin seuraamuksia osakkeenomistajille, jotka eivät välttämättä ole toimittajia.

68 Tässä yhteydessä on todettava, että Kreikan laissa on säädetty muita mahdollisia seuraamuksia, jotka ovat tarkoituksenmukaisempia kyseisellä lailla tavoiteltuun päämäärään nähden sikäli, että ne kohdistuvat televisiotoimintaan eivätkä pelkkään

osakeomistusosuuteen; tällaisia seuraamuksia ovat muun muassa tietyn lähetyksen keskeyttäminen tai lopettaminen, tiettyä televisio-ohjelmaa koskeva korkeintaan kolmen kuukauden pituinen väliaikainen lähetyskielto, televisioaseman toimiluvan peruuttaminen ja eettiset seuraamukset.

69 Sitä paitsi se, että kaikkien osakeyhtiön osakkeenomistajien oletettaisiin olevan kyseisen osakeyhtiön toimialaan kuuluvan alan ammattilaisia, olisi vastoin pääomien vapaata liikkuvuutta, joka koskee muun muassa portfoliosijoituksia eli arvopapereiden hankkimista pääomamarkkinoilta siten, että ainoana tarkoituksena on taloudellisen sijoituksen tekeminen ilman aikomusta vaikuttaa yhtiön hallintoon tai käyttää siinä määräysvaltaa (yhdistetyt asiat C-282/04 ja C-283/04, komissio v. Alankomaat, tuomio 28.9.2006, Kok., s. I-9141, 19 kohta). Muista jäsenvaltioista peräisin olevat sijoittajat, jotka pyrkivät hajauttamaan sijoituksiaan, tekevät kuitenkin nimenomaan tämän tyyppisiä portfoliosijoituksia.

70 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että SEUT 49 ja SEUT 63 artiklaa on tulkittava niin, että ne ovat esteenä lain 2328/1995 4 §:n 3 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jonka mukaan kyseisen pykälän edellisissä momenteissa säädetyt sakot sellaisen lainsäädännön ja sellaisten ammattieettisten sääntöjen rikkomisesta, joilla säännellään televisioasemien toimintaa, määrätään yhteisvastuullisesti ja täysimääräisesti ei ainoastaan sille yhtiölle, jolla on lupa perustaa televisioasema ja harjoittaa toimintaa sillä, vaan myös kaikille osakkeenomistajalle, joiden osakeomistusosuus on suurempi kuin 2,5 prosenttia.

Oikeudenkäyntikulut

71 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 9.3.1968 annettua ensimmäistä neuvoston direktiiviä 68/151/ETY on tulkittava niin, että se ei ole esteenä yksityiseen televisiotoimintaan ja paikallisradiotoimintaan sovellettavasta oikeudellisesta järjestelmästä ja radio- ja televisiomarkkinoiden sääntelystä sekä muista säännöksistä annetun lain 2328/1995, sellaisena kuin se on muutettuna maksullisten radio- ja televisiopalveluiden tarjoamisesta ja siihen liittyvistä säännöksistä annetulla lailla 2644/1998, 4 §:n 3 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jonka mukaan kyseisen pykälän edellisissä momenteissa säädetyt sakot sellaisen lainsäädännön ja sellaisten ammattieettisten sääntöjen rikkomisesta, joilla säännellään televisioasemien toimintaa, määrätään yhteisvastuullisesti ja täysimääräisesti ei ainoastaan sille yhtiölle, jolla on lupa perustaa televisioasema ja harjoittaa toimintaa sillä, vaan myös kaikille osakkeenomistajalle, joiden osakeomistusosuus on suurempi kuin 2,5 prosenttia.

2) SEUT 49 ja SEUT 63 artiklaa on tulkittava niin, että ne ovat esteenä edellä mainitun kaltaiselle kansalliselle säännökselle.

Allekirjoitukset